ශ්‍රී ලංකා අධිකරණ සේවා සංගමයේ
වාර්ෂික මහා සම්මේලනයේදී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින්
පවත්වන ලද කථාව
1990 නොවැම්බර් මස 30 වන දින – සව්සිරිපාය

1990 நவம்பர் 30 ஆந் திகதியன்று செளசிறிபாயாவில்
இடம்பெற்ற இலங்கை நீதிச்சேவைச் சங்கத்தின் வருடாந்த
மாநாட்டில் அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச
அவர்கள் ஆற்றிய உரை

ADDRESS OF HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA, PRESIDENT, AT THE ANNUAL CONFERENCE OF THE JUDICIAL SERVICE ASSOCIATION OF SRI LANKA

Savsiripaya – 30th November, 1990

8/2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ශ්‍රී ලංකා අධිකරණ සේවා සංගමයේ වාර්ෂික මහා සම්මේලනයේදී ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථාව

1990 නොවැම්බර් මස 30 වන දින – සවිසිරිපාය

තමුන්නාන්සේලා අමතා වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා ඉතාම සන්තෝෂ වෙනවා. අධිකරණයේ සෑම මට්ටමකටම අයත් සාමාජිකයන්ගෙන් ඉටුවන්නේ, රාජ්‍ය තන්ත්‍රයේ ඉතාම වැදගත් කාර්යභාරයක්. යුක්තිය පසිඳලීම කාර්යක්ෂම ලෙසත්, අපක්ෂපාතවත් සිදු නොවුවහොත් ශිෂ්ටසම්පන්න සමාජයක් පවත්වාගන්න අපට බැහැ. ඒ අනුව බලනවිට, මා අද මෙම වාර්ෂික මහා සම්මේලනයට සහභාගිවීම, හුදෙක් මා වෙත කරන ලද ආරාධනයක් පිළිගැනීමක් පමණක් නොවෙයි ; එහි ඊට වඩා වැදගත්කමක් තිබෙනවා. විධායකය විසින් අධිකරණයේ වැදගත්කම තහවුරු කිරීමක් එයින් පෙන්නුම් කෙරෙනවා.

අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 116 වන ව්‍යවස්ථාවෙන් සෑම අධිකරණ නිලධාරියකුගේම ස්වාධීනත්වය සහතික කෙරෙනවා. වෙනත් නිලධාරීන්ට ලබාදී නැති ආරක්ෂාවක් අධිකරණ නිලධාරීන්ට ලබාදී තිබෙනවා. ඒ වගේම නොයෙක් බැඳීම්වලින්නුත් ඒ අය මුදාහැර තිබෙනවා. එසේකර තිබෙන්නේ, යුක්තිය ඉටුවීමක් නොමැතිව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පැවැත්මක් ඇති නොවන බව අප විශ්වාස කරන නිසයි. නීතිය පසිඳලීමේ කටයුතුවලට වඩා වැඩි දෙයක් තමුන්නාන්සේලා භාරගෙන තිබෙනවා. අනේකවිධ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස, මූලික මිනිස් අයිතිවාසිකම් මෙන්ම සිවිල් නිදහස ආරක්ෂා කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය කරුණු කිපයෙන් එකක් හැටියට මෙය හඳුන්වන්න පුළුවන්.

නීතියේ ආධිපත්‍යය පෙරමුණෙහි තබන්නේ තමුන්නාන්සේලායි. අහිංසකයන් ආරක්ෂා කිරීම, වරදකරුවන්ට දඬුවම්දීම, නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම යන මේ කටයුතු ඉටුකිරීම පහසු වැඩක් නොවෙයි. එය,

තුලනාත්මක විනිශ්චයකින් යුතුව, මුහුකුරාගිය අවබෝධයකින් යුතුව කළ යුතු කාර්යයක්. එසේම, අප්‍රමාදවත්, අපක්ෂපාතවත් එම කටයුත්ත ඉටු කරන්න ඕන. මහජනතාව මෙම ගුණාංගත්, කුසලතාත් අධිකරණ නිලධාරීන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ශ්‍රී ලංකාවේ හිටපු කීර්තිධර අග්‍රවිනිශ්චයකාරවරයකු වන අභාවප්‍රාප්ත ශ්‍රීමත් එඩ්වඩ් ජයතිලක මැතිතුමා වරක් මෙන්න මෙහෙම කිව්වා. " මහජනයා අපට ලොකු ගෞරවයක් දක්වන්නේ අප විනිශ්චයකාරවරුන් නිසයි. නමුත් අප නියම ආකාරයට යුක්තිය පසිඳලන්නේ නැත්නම්, එම තනතුර නිසාම අපට ඒ ගෞරවයට හිමිකමක් ලැබෙන්නේ නැහැ." ශ්‍රීමත් එඩ්වඩ් ජයතිලක මැතිතුමා ප්‍රකාශකර තිබෙන්නේ සම්පූර්ණ සත්‍යයක්. මේ නවීන ලෝකයේ කෙනෙකුට ගෞරවයක් අත්වන්නේ ක්‍රියාකරන ආකාරයට මිසක් ඔහු දරන තනතුර අනුව නොවෙයි.

අප ජීවත් වන්නේ අපේ ඉතිහාසයේ ඉතාමත් සංකීර්ණ අවස්ථාවකයි. පරිවර්තන බලවේගවල ක්‍රියාත්මකවීමේ අවශ්‍යතාවයක් තිබෙන බව අපට තේරුම් ගන්නට පුළුවන්. අපේ සමාජයේ වසන්නන්ගෙන් වැඩිදෙනෙක් යොවනයෝයි. අපේ ජනගහණයෙන් 56.25%ක් ම වයස අවුරුදු 25ට අඩු අයයි. තරුණ උද්‍යෝගයත් වැරදි මඟගත් අධ්‍යාපනයත් අපේක්ෂා භංගත්වයත් නිසා සමාජයේ නොසන්සුන්තාවක් උද්ගත වෙනවා. එය ස්වාභාවිකයි. ඇත්තවශයෙන්ම අප එය බලාපොරොත්තු වෙන්න ඕනැ. සංවර්ධනය වන්නට තැත් කරන ලොවපුරාම තිබෙන රටවලට මෙම අර්බුදයට මුහුණ දෙන්න සිදුවෙනවා. පොදු ජීවිතයට බැස සිටින අප සියලුදෙනාම මේ තරුණ ශක්තිය ඵලදායී වැඩකටයුතුවලට යොදවා ගතහැකි සමාජ තත්ත්වයන් ගොඩනගා ගන්නට උත්සාහ කරන්න ඕන.

නව ජනගහණ ප්‍රවණතා, මෙන්ම බිහිවෙමින් තිබෙන අළුත් සමාජ තත්ත්වය මගින් සමාජ පරිවර්තනයක් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ සඳහා අපෙන් අපේක්ෂා කරන්නේ ආකල්පවල පරිවර්තනයක්. එසේම අපේ චින්තනයේත් පරිවර්තනයක් අවශ්‍යයි, අපේ උපායමාර්ග පවා වෙනස්විය යුතුව තිබෙනවා. වරප්‍රසාද නමැති බලකොටු අපට තවදුරටත් ආරක්ෂා කරන්න බැහැ. යුක්ති යුක්ත භාවයක් නැති ලොකුකම් අපට තවදුරටත් ඉවසන්න බැහැ. හැමෝටම අවස්ථාව තිබෙන සමාජයක් අප ගොඩනැගුවේ නැත්නම්, බෙදවාවකවලින් ගහන සමාජයක් තමයි, කාටත් අත්වන්නේ.

කොහොම වුණත්, අප මේ අරමුණු කරා ගමන් කරන විට ඒ ගමන නීතියට එකඟව කෙරෙන්න ඕන. අවනීතියට ඉඩදෙන මොනම රටකටවත් දියුණුවක් කරා යන්න බැහැ. දාමරිකකම් නිසා ශ්‍රී ලංකාවට ගෙවන්න සිදුවුණු වන්දිය කොතරම් විශාලද කියා අපට දැක බලාගන්න පුළුවන් වුණා. හිංසාවත්, ද්වේශයත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පදනම දෙදරවා තිබෙනවා. ගැටළු විසඳා ගැනීමටත් අපේක්ෂාවන් මුදුන්පත් කර ගැනීමටත් තිබෙන සාමකාමී නීත්‍යානුකූල ක්‍රම ටික දෙනෙකු විසින් අතහැර දමා තිබෙනවා. එමගින් ඔවුන් අපේ ජීවන රටාව අවුල්කර දමා තිබෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම, ඔවුන් අපේ සමාජයේ පදනම පවා විනාශ කර දමා තිබෙනවා. නීති විරෝධී ක්‍රම මගින් නීතියේ ආධිපත්‍යය විනාශ කරන්න දරන ප්‍රයත්නයකට ඉඩ දෙන්න කිසිම රජයකට බැහැ. එසේම, කිසිම රජයක් ඊට ඉඩ නොදිය යුතුයි.

නීතියේ ආධිපත්‍යය වෙනුවට භීෂණයේ ආධිපත්‍යය ස්ථාපිත කරන්න තැත් කළ අය පරාජය කරන්නට අපට බොහෝදුරට පුළුවන් වී තිබෙනවා. කළ යුතුව ඇති තවත් දේ එමටයි. බහුතර ජනතාවගේ සහයෝගයත් ආධාරයත් ඇතිව අප එම වැඩ කොටස ඉටු කරනවා ඇති. මේ කාර්යයේ දී සෑම වගකිව යුතු පුරවැසියෙකු විසින්ම තමාගේ කාර්යභාරය ඉටු කරන්න ඕන. සියලුම ජන කොටස්වල සහභාගිත්වය නැතිව අපට ශිෂ්ටසම්පන්න සමාජයක් නැවත ගොඩනගන්න බැහැ. මේ සඳහා සියලුම ආගම්වලට අයත් අය ඇතුළු හැම ජන කොටසකගේම සහයෝගය අප ලබාගන්න ඕන.

අප මේ අතින් ඉදිරියට යන විට, අධිකරණයට ඉතාම වැදගත් ස්ථානයක් හිමි වෙනවා. සාධාරණව යුක්තිය පසිඳලීමේ වගකීම තමුන්නාන්සේලාට පැවරෙනවා. සමාජ සාධාරණය ඉටුවීම සහතික කිරීමට නම්, ඉටුවිය යුතුව තිබෙන වගකීම් තමුන්නාන්සේලා තේරුම් ගන්න ඕන. අධිකරණ නිලධාරියා අවංකභාවයේත් ශිෂ්ටසම්පන්න චර්යාවේත් ප්‍රතිමූර්තියක් වීම අවශ්‍යයි. තමුන්නාන්සේලාගේ ස්වාධීන තත්ත්වයත්, තමුන්නාන්සේලා යම් යම් බැඳීම්වලින් ලබා තිබෙන නිදහසත් නිසා පිටස්තර බලපෑම්වලින් තමුන්නාන්සේලා ආරක්ෂා වෙනවා. ස්වාධීනත්වයත් නිදහසත් නිසා තමුන්නාන්සේලාට ආත්ම සංයමය ඇති කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාව අඩු වන්නේ නැහැ ; ඇත්තවශයෙන්ම ඒවා නිසා ඒ අවශ්‍යතාව වැඩි වෙනවා. බොහෝ අවස්ථාවල අධිකරණය තමන්ගේම විනිසකරුත් ජූරි සභාවත් වෙනවා.

ඒ තත්ත්වය රැක ගැනීමට නම්, තමන්ට පැවරී තිබෙන ඒ කාර්යභාරය තමුන්නාන්සේලා විශිෂ්ට අන්දමින් ඉටු කරන්න ඕන.

මේ සම්මතයත් රැකගන්න තැත් කරන තමුන්නාන්සේලා අපේ සම්ප්‍රදායන්ගෙන් ධෛර්ය ලබාගන්න. අප සාමාන්‍යයෙන් අපේ නීති ක්‍රමයේ මුල් අවධිය සොයන්නේ මෑත ඉතිහාසය තුළ. නමුත් ශ්‍රී ලංකාවේ ඈත අතීතයේ සිටම නීතියට ගරු කිරීමක් තිබිලා තිබෙනවා. අපේ ඓතිහාසික රාජධානි අනුගමනය කළ නීති රීති තිබුණා. ඒ නීති රීති ක්‍රියාත්මක කළේ යුක්ති ධර්මය ගැන අද අප තුළ පවතින සංකල්පවලට වඩා වෙනස් සංකල්ප පදනම් කරගෙන වෙන්න පුළුවන්. කොහොම වුණත්, නීතිය පිළිබඳ සංකල්පය ඒ කාලවල තිබුණා. පැහැදිලිවම අයුක්ති සහගතයයි පෙනෙන දේ සිදුවන විට මිනිසුන් කණගස්සල්ලට පත් වුණා. පාලකයින් නීතිය නරක අන්දමින් ක්‍රියාත්මක කළා වෙන්න පුළුවන්. ඔවුන් හිතුවක්කාර අන්දමට ක්‍රියා කළා වෙන්න පුළුවන්. නිසි අධිකරණමය ක්‍රියාවලිය ඔවුන් නොපිළිගත්තා වෙන්න පුළුවන්. නමුත් අපේ සාමාන්‍ය ජනතාව තුළ සැමවිටම සාධාරණත්වයත් යුක්තියත් ගැන ගැඹුරු හැඟීමක් පැවතුණා.

යුක්ති සහගතව යුතුකම් ඉටු කළ අයට, රාජකාරි ඉටු කළ අයට පොදු මහජනතාවගේ ගෞරවය හිමි වුණා. "දැහැමි පුද්ගලයා" යන්න තමයි, මහජනයාගෙන් පාලකයාට හිමි වුණු ලොකුම ගෞරව නාමය. අපේ ජනතාව සදාචාරාත්මක, අධ්‍යාත්මික නීති සහිත ආගමක් පිළිගැනීමට එක් හේතුවක් යුක්ති ධර්මය ගැන ඔවුන් තුළ තිබෙන හැඟීම වෙන්න පුළුවන්. බුදු දහමේ පදනම ඒ සදාචාරාත්මක ආධ්‍යාත්මික නීති පද්ධතියයි. නීතියේ ආධිපත්‍යයට ගරු කරන්න අපේ ජනතාව ඉගෙන ගත්තේ බුදු දහම තුළින්. අයුක්තිය ටික කලක් පවතින්න පුළුවන්. නමුත් දැහැමි පුද්ගලයන් ගැන තමන් විශ්වාසය තබන බව අපේ ජනතාව නැවත නැවතත් ප්‍රදර්ශනය කර තිබෙනවා.

"වඩාත් කාර්යක්ෂමව යුක්තිය පසිඳලීමේ අරමුණ කරා" යන්න තමුන්නාන්සේලාගේ මේ සමුළුවේ තේමාවයි. අප රටේ අධිකරණ ක්‍රියාවලිය කඩිනම් මදි බවට මැසිවිලි ප්‍රකාශ වී තිබෙනවා ; එයින් ප්‍රයෝජන ගන්න අධික වියදමක් යන බවත්, ඒ නිසා අපේ ජනතාවගෙන් වැඩි දෙනාට එයින් ප්‍රයෝජන ගන්න බැරි බවටත් දුක්ගැනවිලි ප්‍රකාශ වී

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

තිබෙනවා. ඒවාගේම, අධිකරණ ක්‍රියාවලියේ සම්මත මට්ටම්වල පිරිහීමකුත්, කාර්යක්ෂමතාවේ පිරිහීමකුත් ඇතිවී තිබෙන බව කියනවා.

අපේ ජනතාව අපේ උසාවි කෙරෙහිත්, ඒවායේ ප්‍රධානත්වය දරන අය කෙරෙහිත් ඉතා ඉහළ බලාපොරොත්තු තබා සිටිනවා. අපේ අධිකරණය එහි දීර්ඝ ඉතිහාසය තුළදී ඒ බලාපොරොත්තු සහේතුක බව සිය ක්‍රියාකාරිත්වයෙන් ඔප්පු කර තිබෙනවා. එම ජනතා විශ්වාසය තවදුරටත් පවත්වාගන්න ඕන. යුක්තිය පසිඳලීම කඩිනම් කරන්න ඕන. උසාවියේ පිහිටපතන සැම දෙනාටම, සාධාරණ කාලසීමාවක් තුළදී බුද්ධිමත් අධිකරණමය තීරණයක් බලාපොරොත්තු වෙන්න පුළුවන් තත්ත්වය උදා වුණොත්, එදාට අපේ රට ඉතාම ප්‍රීතිමත් රටක් වෙනවා නිසැකයි. යුක්තිය පසිඳලීම ප්‍රමාද කිරීම, කල් දැමීම අයුක්ති සහගතයි. අධිකරණ ක්‍රියාවලිය දිග්ගැස්සීමෙන් වන අයුක්තියෙන් වඩාත්ම පීඩාවට පත් වන්නේ දිළිඳු ජනතාව බව අප තේරුම් ගන්න ඕන. නඩු ඇසීම කල්දැමීම පෝසතාට රැකවරණයක්. කඩිනමින් ක්‍රියා කළොත් සැමටම සාධාරණය ඉටු වෙනවා.

අපේ ජනතාව විනිශ්චයකරුවන්ගෙන් සුවිශේෂ අතලස්බවක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. පුරවැසියන් මහන්සිවෙලා වැඩ කරන්නේ නැතිව සෞභාග්‍යයක් ඇති කරගත්ත රටක් ගැන, ඒ වාගේම ලබපු සෞභාග්‍යයක් රඳාපවත්වාගත්ත රටක් ගැන ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙන්නේ නැහැ. අපට හුඟක් රාජ්‍ය සේවකයින් සිටිනවා. නමුත් අපට ජනතා සේවය තවත් හුඟක් අවශ්‍යව තිබෙනවා ! අපට සේවකයෝ හුඟක් සිටිනවා. නමුත් වැඩ කිරීම තවත් හුඟක් අවශ්‍යයි ! අපට හුඟක් නීති රීති තිබෙනවා, නමුත් යුක්තිය ඉටුවීම තවත් බොහෝදුරට සිදු වෙන්න තිබෙනවා යයි කියන්න අපි කිසිවිටෙකත් ඉඩ නොතබමු ! මහජන මුදලින් වැටුප් ලබන අය ඇත්තවශයෙන්ම මහන්සිවී වැඩ කළයුතු යයි මහජනයා ස්ථිරවම කියා සිටින කාලයක් වැඩිකල් නොගොස් එළඹෙනවා නිසැකයි. එහෙම අවස්ථාවක් පැමිණීම ගැන මා ඇත්තවශයෙන්ම සතුටු වෙනවා.

ශ්‍රී ලාංකිකයින් වන අප, අපේ අධිකරණ ක්‍රමය ඉතා ඕනෑකමින් හදවඩා සංවර්ධනය කර තිබෙනවා. විනය, අපක්ෂපාතිත්වය, නිසි කාර්ය පරිපාටි අනුගමනය කිරීම එහි ආවේනික ලක්ෂණ හැටියට පවතිනවා. ඇත්තවශයෙන්ම එය අපේ ශ්‍රේෂ්ඨ ජාතික වස්තුවක්. කරුණු

විමර්ශනයට, පිරික්සුමට, එමෙන්ම හේතු සාධකත් ප්‍රතිඵලත් විනිශ්චය කිරීමට අපේ උසාවි උපයෝගී කර ගැනීම තවදුරටත් පුළුල් කරන්න ඕන. ඕනෑම බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයක් ගැන කරුණු විමර්ශනය කර තීන්දුවක් ප්‍රකාශ කරන්න අපේ අධිකරණ ක්‍රමය සමත් බවක් සැකයක් නැහැ. අපේ මේ සම්පත වඩාත් ඵලදායී අන්දමට උපයෝගී කර ගත්තොත්, අධික වියදම් දරමින් විනිශ්චය සභා සංඛ්‍යාව වැඩි කරන්නත්, අර්ධ-නීතිමය සංවිධාන ගොඩනගන්නත් අපට තිබෙන පුරුද්ද අඩුවී යාවි.

අපේ උසාවි වටා තිබෙන පහසුකම් බොහොමයක් ප්‍රමාණවත් නොවන බව මා දන්නවා. යුක්තිය පසිඳලීම ගෞරවාන්විත පරිසරයක් තුළ සිදුවෙන්න ඕන. එබඳු වාතාවරණයක් නොතිබුණොත්, විනිසකරුවන්, නීතිඥයින්, පැමිණිලිකරුවන්, වගඋත්තරකරුවන්, සාක්ෂිකරුවන්, නිලධාරීන් කියන මේ සැම දෙනාගේම ආකල්පවල පිරිහීමක් ඇති වෙන්න පුළුවන්.

අපට දැනට තිබෙන පහසුකම් සියල්ලම වැඩිදියුණු කිරීමත්, පුළුල් කිරීමත් අත්‍යවශ්‍යයි. යුක්තිය පසිඳලීමේ නියුක්තව සිටින අයට අපට හැකි සැම ආධාරයක්ම දී තිබෙන බව තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. නමුත් එපමණකින් අපට සතුටු වෙන්න බැහැ. මේ මෑතදී, හදිසි අවශ්‍යතාව අනුව ප්‍රමුඛත්වය ලැබිය යුතු වෙනත් කාරණා නිසා නොයෙක් අංශවල පහසුකම්, සේවා කොන්දේසි වැඩිදියුණු කිරීම අතපසු කරන්න සිද්ධ වුණා. නමුත්, රටේ සාමාන්‍ය තත්ත්වය නැවත ගොඩනැගීමත් සමගම මේ අවශ්‍යතා ඉටු කරන්න අවශ්‍ය සම්පත් වෙන් කරන්න අපට පුළුවන් වේවි.

මේ අවධියේදී අධිකරණ නිලධාරියෙකු හැටියට සේවය කිරීම පහසු කටයුත්තක් නොවෙයි. තමුන්නාන්සේලාගේ වැඩ කටයුතු ආත්ම පරිත්‍යාගයෙන් යුතුව ඉටු කරන්න වෙනවා. එම කටයුතු නිසා තමන්ගේ පැවැත්ම නොයෙක් සීමාවන්ට යටත් කරන්න සිදු වෙනවා. තමන්ට භාර කටයුතු ඉටු කරන්න මහත් ආයාසයෙන් සූදානම් වෙන්නත්, එමෙන්ම මහත් ආයාසයකින් ඒවා ඉටු කරන්නත් සිදු වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, සමාජයේ නොයෙක් කලබලකාරී, දුෂ්කර අවස්ථා පැමිණිවිට තමුන්නාන්සේලාගේ වැඩ කටයුතු ඉටු කිරීමට ලොකු ධෛර්යයකුත් අවශ්‍ය වෙනවා. ඇතැම්විට තමන්ගේ සේවය හරිහැටි අගය කිරීමක් සිදු වෙන්නේ නැහැ කියා තමුන්නාන්සේලාට හැඟෙන අවස්ථා තිබෙන බවත්

මට තිසැකයි. සමහරවිට තමුන්නාන්සේලා ඉටු කරන බැරෑරුම් වගකීම් වෙනුවෙන් තමන්ට යුක්තිසහගතවම ලැබිය යුතු හොඳ ප්‍රතිඵල ඵලප්‍රයෝජන ලැබෙන්නේ නැහැ කියාත් තමුන්නාන්සේලාට හැඟෙන්න පුළුවන්. නමුත්, අවාසනාවකට මෙන්, සියලුදෙනාගේම අවශ්‍යතා නියමාකාරයෙන් ඉටු කරන්න බැරි අවස්ථාවක් දැන් එළඹ තිබෙන්නේ. ඉතාම නැති බැරි අය ගැන වැඩි උනන්දුවක් දක්වන්නට දැන් අපට සිද්ධවෙලා තිබෙනවා. දරුණු මට්ටමකට ඉහළ නැගපු ආරක්ෂක වියදම් දරන්න අපට සිදුවෙලා තිබෙනවා. කොහොම වුණත් තමුන්නාන්සේලාගේ අවශ්‍යතා නොතකා හැරීමක්, අමතක කිරීමක් සිදු වෙන්නේ නැහැ. ඉදිරි කාලය පිළිබඳ අපේ න්‍යාය පත්‍රයට ඒවා ඇතුළත් වෙනවා.

අප බලාපොරොත්තු වන අනාගතයේ ස්වභාවය මොකක්ද ? මොනවාගේ ශ්‍රී ලංකාවක් ගොඩනගන්නද අප බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ? අපේ දරු පරපුරට මොනවාගේ මව් බිමක් උරුම කරන්නද අප බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ? සියලුදෙනාටම සාධාරණය ඉටුවන සමාජයක් නිර්මාණය කරන්න අප මහන්සිගන්න ඕන. එයින් අදහස් කරන්නේ, සෑම කෙනෙකුටම දියුණුවීමට අවශ්‍ය උපකරණත් අවස්ථාවත් සැපයෙන සමාජයක් ගොඩනැගීමයි. පුද්ගලයෙකුගේ දියුණුවට සහාය කරගන්නා උපකරණ, ඒ කියන්නේ ආරක්ෂාව, අධ්‍යාපනය, සමාජ සාධාරණය, දියුණුවට විවෘත වුණු මාර්ග කියන මේවා රජය විසින් සපයන්න ඕන. නමුත් දියුණුවට තිබෙන අවස්ථාවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගන්න එක පුද්ගලයාගේ වගකීමයි. වෙහෙස මහන්සියෙන් වැඩ කිරීම ධෛර්යය, දක්ෂකම පුද්ගලයෙකුගේ චරිතයේ ලක්ෂණ හැටියට තියෙන්න ඕන. අප රටේ පුද්ගලයින්ගේ දියුණුවට බොහෝ කලක් තිස්සේ වැසී තිබුණු දොරටු රජය විසින් විවෘත කරන්න ඕන. එහෙම කළාම පුද්ගලයින් තම තමන්ගේ දියුණුවට දරන මහන්සියේ ප්‍රතිඵල ඔවුන්ට අනායාසයෙන්ම ලැබෙනවා ඇති.

බෙදීමේ, අසමගිවීමේ රෝගය අපේ සමාජයෙන් තුරන් කළ යුතුයි. සිංහල, ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම්, බර්ගර් කියන මේ සෑම ජන කොටසක්ම සමගි සමාදානයෙන් ජීවත් වෙන්න ඕන. වෙනස්කම් දැක්වීම් අවසන් විය යුතුයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පෝෂණය කර වැඩිය යුතුයි. මොනම මනුෂ්‍ය කණ්ඩායමක්වත් ගැටළුවලින් තොර ජීවිතයක් ගත කරන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ ප්‍රශ්න කිසිම කෙනෙකුගේ ජීවිතයට හානිකර නොවිය යුතුයි. සාකච්ඡාව, සමගි සම්මුතිය, පොදු එකඟත්වය ඔස්සේ ගැටළු සියල්ලක්ම

නිරාකරණය කරන්න ඕන. නිදහස් දැහැමි සමාජයක් ගොඩනගන්න මෙය හැර වෙනත් මගක් තිබෙනවාද ? දීර්ඝ වූ මිනිස් ඉතිහාසයෙන් උරුමව තිබෙන ප්‍රඥාවෙන් මේ හැර වෙනත් පණිවිඩයක් ලැබෙන බවක් මට නම් හැඟෙන්නේ නැහැ.

මා සඳහන් කළ ප්‍රශ්නත්, අදහසුත් මා තමුන්නාන්සේලා හමුවේ තබන්නේ, යුක්ති ධර්මය කොයිදේ සම්බන්ධයෙන් බැලුවත් වඩාත්ම වැදගත් වන කාරණය නිසයි. නීතියේ අදාළකම තිබෙන්නේ නීතියටම පමණක් නොවෙයි. නීතිය සමාජයේ පවත්නා තත්ත්වයන්ට හුඟක්ම අදාළයි ; නීතිය ක්‍රියාකාරී වන්නේ සමාජයේ තිබෙන ගැටළු ගැනයි. අන්තිම වශයෙන් බලනවිට තමුන්නාන්සේලාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් තිබෙන උසාවි අපේ රටේ තත්ත්වය පිළිබිඹු වන කැඩපතක් බව කියන්න ඕන.

තමුන්නාන්සේලාගේ කථාබහ සර්වප්‍රකාරයෙන්ම සාර්ථක වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ස්තූතියි

1990 நவம்பர் 30 ஆந் திகதியன்று சௌசிறிபாயாவில் இடம்பெற்ற இலங்கை நீதிச்சேவைச் சங்கத்தின் வருடாந்த மாநாட்டில் அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

உங்கள் மாநாட்டில் உரையாற்றுவதற்கு எனக்கு வழங்கப்பட்ட இந்த வாய்ப்பினை நான் பெருமகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றேன். நீதித்துறையின் எல்லா மட்டங்களையும் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அரசின் மிக முக்கியமான பணியொன்றைச் செய்து வருகின்றார்கள். பக்கம் சாராமல் நீதியினை நன்கு நிருவகிப்பதற்குத் தடையேற்பட நேரின் நாகரீகமான சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியாது. அந்த வகையில் பார்க்குமிடத்து, இந்த வருடாந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளும்படி எனக்கு விடுத்த அழைப்பினை நான் சம்பிரதாயத்துக்காக மாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆட்சித் துறையினர் நீதித்துறையினரை மதிக்க வேண்டுமென்ற கடப்பாட்டினை நிறைவேற்றுவதற்காகவே நான் இம் மாநாட்டில் கலந்து கொள்கின்றேன்.

எமது நாட்டின் அரசியலமைப்பின் 116 ஆம் உறுப்புரையின் கீழ், சட்டத்துறை உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் சுதந்திரத்தினை வழங்கும் ஏற்பாடுகள் உள்ளன. ஏனையோர்களுக்கு வழங்கப்படாத பாதிப்பின்மைகளும் பாதுகாப்புக்களும் நீதிச்சேவையினைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. நீதியில்லாமல் சனநாயகம் தழைக்காதென்பதை நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றபடியால் இத்தகைய பாதுகாப்புக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் அனைவரும் மேற்கொள்ளுகின்ற பணிகள் சட்டவிடயங்களுக்குத் தீர்ப்புக்களை வழங்கும் பணியினைக் கடந்துசெல்லும் இயல்புடையனவாகும். நீங்கள் ஆற்றி வருகின்ற இப்பணிகள் சனநாயகச் சுதந்திரங்களையும் அடிப்படை உரிமைகளையும் சமுதாயச் சட்டத்துக்குட்பட்ட தன்னுரிமைகளையும் பேணுதற்கு அவசியமாகின்றன.

சட்டவாட்சிக்கு வழிகாட்டுபவர்களாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். குற்றமற்றவர்களைப் பாதுகாத்தலும் குற்றமிழைத்தவர்களுக்குத் தண்டனை விதித்தலும் சட்டத்தினைப் பிரயோகித்தலும் எளிதான காரியங்கள் அல்ல. பக்கம்சாராமலும் அனுபவ முதிர்ச்சியோடும் அப்பணிகளை நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். அவற்றை விரைவாகவும் ஓரங்காட்டாமலும் நிறைவேற்றுதல் வேண்டும். பொதுமக்கள், சட்டத்துறை உத்தியோகத்தர்கள் ஓரங்காட்டாமலும் அனுபவ முதிர்ச்சியோடும் பணி செய்யவேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றனர். இலங்கையின் புகழ்ச்சி மிக்க முன்னாள் பிரதம நீதியரசரான அமரர் சேர் எட்வேர்ட் ஜயதிலக அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். "நாங்கள் நீதிபதிகளாக இருக்கின்றமையால் பொதுமக்கள் எமக்கு மிகுந்த மதிப்பிளை வழங்கிவருகின்றனர். எனவே, நாங்கள் நீதியினைச் சரியாக நிருவகிக்காது இருப்போமாயின் எமது பதவியினால் மாத்திரம் எங்களுக்கு அந்த மதிப்பு ஏற்படாது." சேர் எட்வேர்ட் ஜயதிலக அவர்களது கூற்று முற்றிலும் உண்மையானதாகும். நவீன உலகத்தில் வகிக்கும் பதவியாலன்றி செய்யும் தொழிலினால்தான் மதிப்பு ஏற்படுகின்றது.

நாங்கள் எமது சரித்திரத்தில் மிகச் சிக்கல்வாய்ந்த காலகட்டத்தில் வாழ்ந்துவருகின்றோம். மாற்றத்துக்காக முனையும் சக்திகள் தங்களது அபிலாசைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு விரும்புவதை எங்களால் புரிந்துகொள்ளலாம். எமது சமுதாயத்தில் பெரும்பான்மையினர் இளைஞர்கள் ஆவர். எங்கள் மக்கட் தொகையின் 56.25% மானோர் இருபத்தைந்து வயதுக்குக் குறைவானவர்கள் ஆவர். இளைஞர்களது உந்துசக்தி, தவறான முறையில் அவர்களுக்குப் புகட்டப்பட்ட கல்வி, அவர்களது நிறைவேறாத அபிலாசைகள் ஆகியவற்றின் காரணமாக கொந்தளிப்புநிலை ஏற்படலாம். அது இயல்பானதாகும். நாங்கள் எதிர்பார்க்கவேண்டிய திருப்புமுனை அதுவாகும். வளர்முக நாடுகள் எல்லாவற்றுக்கும் இந்தப் போக்கு பொதுவானதாகும். இந்த உந்துசக்தி யினை ஒருமுகப்படுத்தி பயன்மிக்க வகையில் உபயோகித்துக்கொள் வதற்கான சமுதாயச் சூழலினை ஏற்படுத்துவதற்குப் பொதுச்சேவையில் ஈடுபட்டுள்ள நாம் அனைவரும் உழைக்கவேண்டும்.

புதிய குடிநிலைப் போக்குகளும் புதிய சமுதாயச் சூழல்களும் புதிய மாற்றங்களைப் புகுத்தவேண்டிய கட்டாயத்தை உருவாக்கி வருகின்றது. அவை, எமது உளப்பாங்குகளையும் மாற்றவேண்டுமென வற்புறுத்து கின்றன. எங்கள் சிந்தனாமுறைகளை நாங்கள் மாற்றிக்கொள்ளல் வேண்டும். எங்கள் அணுகுமுறைகளையும் நாங்கள் மாற்றிக்கொள்ளல்

வேண்டும். எமது சிறப்புரிமைகளைத் தொடர்ந்தும் அனுபவிக்க முடியாதநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆதாரமற்ற மேற்குடி மனப்பான்மை யினை ஆதரிப்போர்களது காலம் மலையேறிவிட்டது. எங்கள் சமுதாயத்தைக் காலத்துக்கு ஏற்றவாறு மாற்றியமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அங்ஙனம் செய்யாவிடின் நமது சமுதாயத்தில் துன்பங்கள் மலிந்துவிடுகின்றன.

இந்தக் குறி இலக்குகளை எய்துவதற்கு நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அந்த நடவடிக்கைகள் நீதியான நடவடிக்கைகளாக இருத்தல் வேண்டும். நீதிக்குட்படாத நாகரீகமொன்றை ஆதரிக்கின்ற நாடுகள் எவையேனும் முன்னேற்றம் காணமுடியாது. நீதியின்மையின் விளைவாக இலங்கை நாட்டில் ஏற்பட்ட சேதங்களை நாங்கள் அனுபவ ரீதியாகவே உணர்ந்துள்ளோம். வன்முறைகளும் குரோத மனப்பான்மை களும் சனநாயகத்தின் அத்திவாரத்தை அசைத்துள்ளன. தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கும் வேணவாக்களை வென்றெடுப்பதற்கும் அமைதி யானதும் சட்டமுறையிலானதுமான வழிவகைகளைக் கடைப்பிடிப்பதனை எங்கள் சமுதாயத்திலுள்ள சிலர் புறக்கணித்துள்ளனர். இவர்கள் எங்கள் வாழ்க்கைப்பாணிகள் அனைத்தையும் உருக்குலைத்துள்ளனர். எங்கள் சமுதாயத்தின் அடிவேர்களை அவர்கள் அறுத்துள்ளனர். அநீதியான வழிகளின்மூலம் சட்டவாட்சிக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதனை எந்த அரசாங்கத்தினாலும் அனுமதிக்கவோ அதற்கு இடமளிக்கவோ முடியாது.

சட்டவாட்சிக்குப் பதிலாகக் கொடுங்கோலாட்சியை நிலைநாட்டு வதற்கு எத்தனித்தவர்களது முயற்சியைத் தோற்கடிப்பதில் நாங்கள் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தை அடைந்துள்ளோம். மேலும், பல பணிகள் நிறைவேற்றப்பட உள்ளன. எங்கள் நாட்டில் வாழுகின்ற அதிகப் பெரும்பான்மையான பொது மக்களது ஒத்துழைப்பினைக் கொண்டும் ஆதரவினைக்கொண்டும் அவற்றையும் செய்துமுடிப்போம். இந்தப் பணியில் பொறுப்புணர்ச்சியுள்ள குடிமக்கள் யாவரும் தமது கடமைப்பங்கினை ஆற்றுதல் வேண்டும். எல்லாவின மக்களினதும் பங்குபற்றுதலின்றி நாகரீகமான சமுதாயமொன்றை நாங்கள் மீண்டும் கட்டியெழுப்ப முடியாது. இப்பணிக்காக அனைத்து மதங்களையும் அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த எமது மக்கள் அனைவரினதும் ஆதரவினை நாங்கள் திரட்டவேண்டும்.

நாங்கள் இங்ஙனம் முன்னேறிச் செல்லும்போது நீதித்துறை, சிறப்பானமுறையில் எமக்குப் பக்கபலமாக இருத்தல்வேண்டும். ஓரங்

காட்டாமல் உறுதியானமுறையில் நீதியினை நீங்கள் நிருவகிப்பது அப்பணிக்கு இன்றியமையாததாகும். சமூகநீதியின் புறக்கணிக்க முடியாத கடப்பாடுகள் யாவையென நீங்கள் புரிந்துகொள்வது அவசிய மாகும். நீதித்துறை உத்தியோகத்தர் ஒருவர் நேர்மைக்கும் தகுதிக்கும் உதாரணமாகத் திகழல் வேண்டும். உங்கள் சுயாதீன அந்தஸ்தும் உங்களுக்குள்ள பாதிப்பின்மைகளும் உங்களை வெளிப்புறத்திலிருந்து வரும் தாக்கங்களிலிருந்து காப்பாற்றுகின்றன. இந்தச் சிறப்புரிமைகள் காரணமாக மிகவும் கட்டுப்பாடு உள்ளவர்களாக நீங்கள் இருக்க வேண்டியதன் அவசியம் மேலும் அதிகரிக்கின்றது. பல சந்தர்ப்பங்களில் நீதித்துறையானது அதன் நீதிபதியாகவும் ஜூரியாகவும் விளங்கு கின்றது. நீதித்துறையின் இம்மாட்சிமைமிக்க நிலையினைப் பேணிக் கொள்ள வேண்டுமாயின் நீங்கள் அனைவரும் மாண்புடையவர்களாக நீதியை நிருவகித்தல் வேண்டும்.

இவ்வுயரிய தரங்களை நன்கு பேணுவதற்காக உங்களுக்கே சிறப்பான சட்டத்துறை சம்பிரதாயங்களைத் துணையாகக் கொள்ளுங்கள். ஒப்பீட்டு வகையில் சமீபகாலச் சரித்திரமே எங்கள் சட்டமுறைமைக்கு உண்டு எனக் கருதுவதற்குப் பழக்கப்பட்டுள்ளோம். ஆயினும், சட்டமுறைமைகள் இலங்கையில் பண்டுதொட்டுப் பின்பற்றப் பட்டு வந்தன. நீண்ட சரித்திரம் உள்ள அரசுகள் யாவற்றிலும் அவற்றுக்கே சிறப்பான சட்டங்கள் இருந்தன. இந்தச் சட்டங்கள், இன்று நாங்கள் கடைப்பிடித்து வருகின்ற சட்டங்களைக் காட்டிலும் வித்தியாசமான முறையில் நிருவகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கலாம். எவ்வாறாயினும், சட்டம் என்ற எண்ணக்கோட்பாடு அப்பண்டைய நாடுகளிலும் இருந்தது. எந்த இடத்திலாவது அநீதி விளைவிக்கப்பட்ட தெனத் தெரிந்தபோது மக்கள் விரக்தியடைந்தனர். ஆட்சியாளர்களால் சட்டம் தவறான முறையில் பிரயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். அவற்றின் பிரயோகம் நடுநிலை தவறியமுறையிலும் அமைந்திருக் கலாம். பொருத்தமான சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கான வாய்ப்பும் மறுக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆயினும், எமது சாதாரண மக்களுக்கு எப்பொழுதும் நீதிநியாயம் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு இருந்தது.

அம்மக்கள் நீதிவழுவாமையுடையோர்களைப் பெரிதும் போற்றி னார்கள். நாடாளும் மன்னர்மீது வழங்கப்பட்ட மிக்க மதிப்புவாய்ந்த பட்டப்பெயராக "செங்கோன்மை உடையவர்" என்னும் அடைமொழியைக் குறிப்பிடலாம். எங்கள் நாட்டு மக்கள் நீதியின்மீது கொண்டிருந்த பற்று காரணமாக நீதிநெறியின்பாற்பட்ட மதமொன்றையும் கடைப்பிடிக்கத்

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

தலைப்பட்டனர். புத்த தர்மத்தின் அடித்தளமாகச் சட்டம் விளங்குகின்றது. புத்த தருமத்தின் செல்வாக்குக் காரணமாக எமது மக்கள் சட்டவாட்சியை மதிக்கக் கற்றுக்கொண்டனர். ஆனால், அநீதி நிலை கொண்டிருந்த காலப் பகுதிகளும் இருக்கத்தான் செய்தன. எங்கள் நாட்டு மக்கள் நீதிவழுவாதவர்களின்மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர் என்பது காலம் காலமாக நிரூபணமாகியுள்ளது.

"மிகப் பயனுறுதிவாய்ந்த நீதி நிருவாகத்தைப் பேணுதல்" என்பது உங்கள் மாநாட்டின் ஆய்வுப் பொருளாக அமைகின்றது. சட்ட நடவடிக்கை முறை மந்தகதியில் செல்கின்றதென்றும் எங்கள் மக்களுள் ஏராளமானோர்க்கு எளிதில் நீதியைப் பெற முடியாதவாறு அதிக செலவினை ஏற்படுத்துகின்றதென்றும் கூறிவருகின்றார்கள். தரங்களும், வினைத்திறமைகளும் பொதுவாகச் சீரழிந்துள்ளனவென்றும் கூறுகின்றார்கள்.

எமது நீதிமன்றங்களும் அந்த நீதிமன்றங்களுக்குத் தலைமை தாங்குபவர்களும் சட்டவாட்சியைக் கடைப்பிடிக்கின்றவர்களாக இருக்கவேண்டுமென எமது மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். அந்த எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்புடையவாறு எமது சட்டத்துறை செயற்பட்டு வந்துள்ளதென்பதை அதன் நீண்ட சரித்திரம் எங்களுக்குக் கூறுகின்றது. அந்த நம்பிக்கையான நிலை வருங்காலத்திலும் தொடரவேண்டும். சட்டத்துறைச் செயல்முறையில் ஏற்படுகின்ற நீண்ட தாமதங்களின் விளைவாக அந்த நம்பிக்கை இல்லாமல் போகின்றது. நீதிவழங்கலானது தாமதமின்றிச் செய்யப்படுதல் வேண்டும். நீதிமன்றங்களின் முன்னிலைக்குச் செல்வோர்கள் அனைவருக்கும் நியாயமான காலப்பகுதிக்குள் தமது வழக்குகளுக்குச் சரியான தீர்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருக்குமாயின் இந்நாட்டில் மகிழ்ச்சி ததும்பும். தாமதங்களும் பின்போடுகைகளும் நீதியினை மறுப்பனவாகும். அத்தகைய அநீதி காரணமாகவும் நீண்டநேரம் பிடிக்கும் செயல்முறை காரணமாகவும் வறியமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். தள்ளிப் போடுதல் என்பது செல்வந்தர்களால் பயன்படுத்தப்படும் உத்தியாகும். தாமதமின்றிச் செயற்படுவதன் காரணமாக அனைவருக்கும் நீதி கிடைக்க வழிபிறக்கின்றது.

பொதுமக்கள், தமது நீதிபதிகள் மிகுந்த தளரா ஊக்கமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அயராது உழைக்காத மக்கள் வாழுகின்ற எந்தவொரு நாடும் வளமலி நாடாக

இருந்ததென்பதற்கான உலக வரலாற்றில் எந்தவொரு சான்றும் இல்லை. பகிரங்க உத்தியோகத்தர்கள் விடயத்தில் எங்களுக்குப் பற்றாக்குறை இல்லை. ஆயினும், பகிரங்க சேவை விடயத்தில் எங்களுக்குப் பற்றாக்குறை உண்டு. தொழிலாளர்கள் விடயத்தில் எங்களுக்குப் பற்றாக்குறை இல்லை. ஆனால், தொழில்செய்தல் விடயத்தில் எங்களுக்குப் பற்றாக்குறை உண்டு. "சட்டதிட்டங்கள் விடயத்தில் எங்களுக்குப் பற்றாக்குறை இல்லை. ஆனால், நீதிநிரு வாகம் விடயத்தில் எங்களுக்குப் பற்றாக்குறை உண்டு" என்று கூறுவதற்கு ஒருநாளும் இடமளிக்காதீர்கள். அரசாங்க நிதியங் களிலிருந்து கொடுப்பனவுகளைப் பெறுபவர்கள் கடுமையாக உழைக்க வேண்டுமென்று பொதுமக்கள் வற்புறுத்திக் கோருகின்ற ஒரு காலம் விரைவில் வரப்போகின்றது. அத்தகைய காலம் கூடியவிரைவில் வரவேண்டுமென்பது எனது ஆவலாகும்.

இலங்கை நாட்டில் எமக்கே சிறப்பான சட்டமுறையொன்றை நாங்கள் பேணி வளர்த்துள்ளோம். கட்டுப்பாடு, புறவயநோக்குடைமை, நடைமுறைகள் ஆகிய சிறப்பம்சங்கள் இந்தச் சட்டமுறைமைக்கு உள்ளன. இது மாபெரும் தேசிய சொத்தாகும். காரண, காரியங்களின் நுண்ணாய்வு, ஆராய்வு, தீர்ப்பு ஆகிய நோக்கங்களையும் அளாவியவாறு எமது நீதிமன்றங்களை விரிவாகப் பயன்படுத்துவதற்கு நாங்கள் ஆவன செய்தல் வேண்டும். எந்தவொரு முக்கியமான வழக்கு விடயத்தினையும் நுண்ணாய்வு செய்து தீர்ப்பளிக்கும் வல்லமை எமது சட்டமுறைமைக்கு உண்டென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த வளமூலத்தினைப் பயன்கூர் முறையில் பயன்படுத்துவோமானால் நீதிமன்றங்களும் துணைச்சட்ட அமைப்புகளும் பல்கிப் பெருகுவதன் காரணமாக ஏற்படும் செலவினைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம்.

எமது நீதிமன்றங்களுக்கு இப்பொழுது வழங்கப்பட்டுள்ள வசதிகளுட் பல போதாத நிலையில் உள்ளதென்பது எனக்குத் தெரியும். மாட்சிமை மிக்க சூழலில்தான் நீதிநிருவாகம் இடம்பெறுதல் வேண்டும். அத்தகைய மாட்சிமைமிக்க சூழல் இல்லாதபோது நீதிபதிகள், சட்டவறிஞர்கள், முறையீட்டாளர்கள், பிரதிவாதிகள், சான்றாளர்கள், அலுவலர்கள் ஆகியோரது உளப்பாங்குகளின்மீது சாதகமற்ற தாக்கம் ஏற்படுவது திண்ணம்.

எங்களுக்கு இப்பொழுதுள்ள வசதிகள் அனைத்தையும் விருத்தி செய்து விரிவாக்குவது இன்றியமையாததாகும். நீதிநிருவாகத்தில்

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ஈடுபட்டவர்களுக்கு எம்மாலியன்ற எல்லா உதவிகளையும் ஆதரவு களையும் நாங்கள் ஏற்பாடு செய்துள்ளோமென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால், அவை இன்றைய தேவைகளை நோக்குமிடத்து போதாத நிலையில் உள்ளன. அண்மைக் காலங்களில் மிக முக்கியமான முன்னுரிமை வாய்ந்த விடயங்களைக் கவனிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தமையால் வசதிகள் அபிவிருத்தியும், சேவை நிபந்தனைகளும் நியதிகளும் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. எவ்வாறாயினும், நாட்டில் சகஜநிலையினை மீண்டும் உருவாக்குவதற்கு நாங்கள் மேற்கொண்டுள்ள பணிகள் பூர்த்தியானவுடனே மேற்கூறிய தேவைகளுக்கு வேண்டிய வளமூலங்களை ஒதுக்கிடும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இன்றைய காலகட்டத்தில், சட்டத்துறை உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றுவது எளிதான காரியமல்ல. பல தியாகங்களைச் செய்து உங்கள் கடமையினை நிறைவேற்ற நேரிடும். சொந்த நடத்தையினைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதன் அவசியமும் அதனால் ஏற்படுகின்றது. அதற்குத் தீவிர முன்தயாரிப்பும், முயற்சியும் தேவைப்படுகின்றன. சமுதாயத் தாக்கம் அதிகரித்துள்ள காலப்பகுதிகளில் உங்கள் சேவைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதற்கு மகத்தான தைரியம் தேவைப்படுகின்றது. நீங்கள் ஆற்றும் சேவையினைத் தகுந்தமுறையில் பாராட்டத் தவறும் நேரங்களும் உண்டு என்பதில் எனக்குச் சந்தேக மில்லை. தாம் செய்கின்ற சேவைக்குச் சன்மானங்கள் கிடைப்ப தில்லையென்ற உணர்வும் சிலவேளையில் உங்களுக்கு ஏற்படலாம். துரதிஷ்டவசமாக, அனைவரினதும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவியலாத காலகட்டத்தில் நாங்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக் கின்றோம். வசதிகள் எவையும் இல்லாது வறுமையில் வாடுபவர்களது தேவைகளை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டிய நிலையில் நாங்கள் இருக்கின்றோம். நாட்டில் பாதுகாப்புத் தொடர்பில் ஏற்பட்டுள்ள பாரிய செலவினங்களையும் சமாளிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றோம். எவ்வாறாயினும், உங்கள் தேவைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு அசட்டை செய்யப்படமாட்டா. அவை, எமது வருங்கால நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

எமது வருங்காலம் எங்ஙனம் அமையப் போகின்றது ? நாங்கள் வருங்காலத்தில் கட்டியெழுப்பப் போகின்ற இலங்கையின் தன்மை யாது ? நமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு நாங்கள் வழங்கப் போகின்ற தாய்நாடு எத்தகையதாக இருக்கவேண்டும் ? அனை

வரும் நீதிநியாயத்துடன் வாழக்கூடிய சமுதாயத்தினைக் கட்டி யெழுப்புவதற்காக நாங்கள் பாடுபட வேண்டும். சொந்த முன்னேற்றத்துக்காக சமமான வாய்ப்புகளும் ஒத்த கருவிகளும் உடைய சமுதாயமொன்றை அனைவருக்கும் படைத்துக்கொடுக்க வேண்டு மென்பது இதன் பொருளாகும். அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் வசதிகள் பாதுகாப்பு, கல்வி, சமூகநீதி, சமமான வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துபவனவாக இருப்பது அவசியமாகும். ஆனால், வாய்ப்பான சந்தர்ப்பத்தினைப் பிடித்துக்கொள்வது தனிப்பட்டவர் களுக்குரிய கடமையாகும். அயராத உழைப்பு, முயற்சியுடைமை, தகுதியுடைமை ஆகியன உறுதியான நடத்தைக்கு வேண்டிய பண்புகளாகும். இதுவரைகாலம் எமது நாட்டில் மூடப்பட்டிருந்த கதவுகளைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தனிப்பட்டவர்களது முயற்சிகளும் பலனளிக்கும்.

பிரிவினை என்னும் பேயினை எமது சமுதாயத்திலிருந்து விரட்டியடிக்க வேண்டும். சிங்களவர்களும், தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும், பர்கர் மக்களும் சமாதானமாக ஒன்றுபட்டு வாழவேண்டும். பாகுபாடுகள் ஒழிக்கப்படல் வேண்டும். சனநாயகம் தழைத்தோங்கவேண்டும். பிரச்சினை கள் இல்லாத மனிதவினம் இல்லையெனலாம். ஆனால், இந்தப் பிரச்சினைகள் எங்கள் உயிருக்கு உலைவைக்கக் கூடாது. அப்பிரச்சினை கள் அறிவுரைகோருதல், சமரச இணக்கம், கருத்தொருமைப்பாடு ஆகியவற்றின்மூலம் தீர்க்கப்படுதல் வேண்டும். சுதந்திரமானதும் நியாயமானதுமான சமுதாயமொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக வேறுவழி இல்லை. நமது மூதாதையர்களது புத்திமதிகளை உற்றுநோக்கு மிடத்து இந்த வழியினைத்தான் நாங்கள் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

நீதிநிருவாகம், எல்லா விடயங்களுக்கும் நடுநாயகமாக இருப்பதனால் இந்த விடயங்களையும் எண்ணங்களையும் நான் உங்களுடன் கலந்துரையாட விரும்புகின்றேன். சட்டமானது, சட்டவிடயங்களுக்கு மாத்திரம் சம்பந்தப்பட்டதொன்றல்ல. அது சமுதாயத்தின் நிலையோடும் ஒன்றிணைந்துள்ளது. இறுதியாக, நீங்கள் தலைமைதாங்கும் நீதிமன்றங்கள் எமது நாட்டின் நிலைமையினை தத்ரூபமாக பிரதிபலிக்கும் நிறுவனங்களாக உள்ளனவெனக் கூற விரும்புகின்றேன்.

உங்கள் மாநாட்டின் வெற்றிக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

நன்றி.

ADDRESS OF HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA, PRESIDENT, AT THE ANNUAL CONFERENCE OF THE JUDICIAL SERVICE ASSOCIATION OF SRI LANKA

Savsiripaya – 30th November, 1990

It is with great pleasure that I welcome this opportunity to address you. The members of the Judiciary, at all levels, represent one of the most significant functions of the State. Without effective and impartial discharge of justice, we cannot maintain civilised society. In that sense, my participation at this Annual Conference today is more than the acceptance of an invitation. This is an affirmation by the Executive of the importance of the Judiciary.

The Constitution of our country, by Article 116, provides for the independence of every judicial officer. Protections and immunities not given to others are extended to the judicial service. Why has this been done? It has been done because we believe that democracy cannot survive without justice. The work you all undertake goes far beyond the adjudication of legal matters. It is one of the essentials for preserving democratic freedoms, fundamental rights and civil liberties.

You are the torch bearers of the Rule of Law. The task of protecting the innocent, punishing the guilty and applying the law is not an easy one. It has to be carried out with balance and maturity. It has to be carried out

with speed and impartiality. These are qualities that the public has come to expect from judicial officers. A celebrated former Chief Justice of Sri Lanka, the late Sir Edward Jayetileke, once said: "The people give us high respect because we are judges. If we do not dispense justice; our office alone does not entitle us to that respect." Sir Edward Jayetileke was absolutely right. It is the manner of functioning, rather than the position, which earns esteem in the modern world.

We live at a complex time in our history. It is understandable that forces of change need to express themselves. We are a young society. 56.25% of our population is below twenty five years of age. The vigour of youth, mis-placed education and unfulfilled aspirations create turbulance. This is natural. It is to be expected. Developing countries all over the world experience this crisis. All of us in public life have to work towards creating the context in which this energy can be harnessed and made productive.

New demographic trends, new emerging social conditions demand change. They call for change of attitudes. We have to change our mental habits. We have to change our approach. No longer can bastions of privilege be protected. No longer can we tolerate unjustified elitism. We have to become a society of opportunity or we will become a society of tragedy.

Yet, as we march forward to these goals our progress must be lawful. No country can advance if it breeds a culture of lawlessness. We have seen the price which Sri Lanka has paid for lawlessness. Violence and hatred have shaken the foundations of democracy. Peaceful and legal methods of resolving conflicts and achieving ambitions

have been abandoned by a few. They have disrupted our life styles. They have destroyed the very foundations of our society. No Government can, and no Government should, tolerate the erosion of the rule of law by unlawful means.

We have made considerable progress in defeating those who attempted to replace the Rule of Law with the Rule of Terror. Much more has to be done. It will be done with the co-operation and support of the vast majority of our people. In this task, every responsible citizen has to play his part. We cannot rebuild a decent society without the participation of all communities. We must muster the support of all religious groups and all sections of the people.

As we move ahead, the judiciary has a vital position. You have to administer justice fairly and squarely. In doing so, you have to understand the imperatives of social justice. The judicial officer has to be a model of rectitude and propriety. Your independent status and your immunities protect you from outside influence. They do not lessen, indeed they increase, the need for self discipline. In most circumstances, the judiciary is its own judge and jury. It is a role you must fill well, if it is to be maintained.

As you strive to maintain these standards, be encouraged by our traditions. It is conventional to locate the origins of our legal system in relatively recent times. Yet, Sri Lanka has had an ancient regard for the law. The historic kingdoms had their laws. These may have been administered in ways different from our own notions of justice. However, the concept of law was present. Whenever there was obvious injustice, the people were

unhappy. The rulers may have applied the law badly. They may have been arbitrary. They may have not allowed for due judicial processes. But, our ordinary people have always had a deep sense of fairness and justice.

They have esteemed those who were just in their duty. After all, the highest honour that the people could bestow on a ruler was that of a "just man". That appreciation for justice may be one reason why they embraced a religion of law. The bed-rock of the Buddha Dhamma is Law. Through the Buddha Dhamma, our people came to respect the Rule of Law. Injustice may prevail for a time. But, again and again, our people demonstrate that they put their trust in those who are just.

The theme of your Conference is "Towards a more efficient administration of justice". It is said that the judicial process is too slow, too expensive and not accessible to the large majority of our people. It is said that there is a general decline in standards and efficiency.

Our people have high expectations from our Courts and those who preside over them. In its long history, our judiciary has justified those expectations. That confidence must continue. Prolonged delays in the judicial process undermine that confidence. Justice must be expedited. This will be a happy land when everyone who goes to Court can expect a judicious and judicial result in a reasonable period. Delays and postponements are in themselves unjust. Such injustice, prolonging the process, hits hardest at the poor. **Deferment is the refuge of the rich. Speed confers fairness on all.**

Our people also expect exceptional diligence from their judges. There is no example in history of a country prospering and staying prosperous if its citizens do not work hard. We have many public servants. We need more public service! We have many workers. We need more work! Never let it be said that we have many laws, but we need more justice! There will soon come a time, and I welcome it, when the public will demand really hard work from those paid from public funds.

In Sri Lanka, we have nurtured and developed our Judicial System. This system has inbuilt qualities of discipline, objectivity and procedures. It is a great national asset. We must expand the use of our Courts of Law for purposes of investigation, examination and determination of causes and consequences. There is no doubt that our Judicial System is able to investigate and declare judgement on any major issue. Making effective use of this resource will reduce the expensive tendency to multiply tribunals and para-legal structures.

I am aware that many of the facilities that surround our Courts of Law are inadequate. The dispensation of justice must be done in an atmosphere of dignity. The absence of such an atmosphere will have a negative impact on the attitudes of the bench, the bar, the complainants, the defendants, the witnesses and the officials.

It is essential that we should improve and expand all our existing facilities. You are aware that we have provided whatever assistance and support we could give to those who administer justice. But this is not enough. In recent times, improvement of facilities and terms and conditions of service had to be sacrificed in favour of

other critical priorities. However, as we restore normalcy in the country I am sure, we will be able to allocate necessary resources to these needs.

In these times, it is not easy to be a judicial officer. Your work demands sacrifice. It demands constraints on conduct. It demands intense preparation and effort: In eras of social stress, it demands courage. I am sure that sometimes, you do not feel fully appreciated. Perhaps, you sometimes feel unrewarded for your responsibilities. Unfortunately, these are days in which it is not possible to address the concerns of everyone. We have to focus most urgently on the most deprived. We have to meet the terrible burden of security costs. However, your needs will not be neglected or forgotten. They are on our agenda for the future.

What is that future? What sort of Sri Lanka do we want to create? What sort of motherland do we want to leave for our children? We must strive to build a fair society for all. This means a society in which everyone is provided with the tools and the opportunity for advancement. The tools the State must provide are – security, education, social justice, access to opportunity. But, seizing opportunity is a task for the individual. Hard work, enterprise and competence are attributes of character. The State must open doors that have been closed for too long in our country. Then, personal effort will bring its own reward.

The disease of division must be purged from our society. Sinhalese, Tamil, Muslim and Burgher must live together in concord. Discrimination must perish. Democracy must flourish. No human group is free from problems. But, those problems must not be life-

threatening. They must be resolved through consultation, compromise and consensus. What other way is there to build a free and fair society? There is no other message that comes to me from the wisdom of the ages.

These are issues and visions that I share with you because justice is central to everything. After all, the law concerns itself not only with the law. It concerns itself with the condition of society. In the ultimate analysis, the Courts, over which you preside, are a mirror of the state of our country.

I wish your deliberations all success.

I thank you!

ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය
26 AUG 2023
පුස්තකාලය